

Hírek, hirdetések, programok

LITURGIKUS ÜNNEPEK

Nov. 5-én Szent Imre,
Nov. 9-én A lateráni bazilika felszentelése,
Nov. 10-én Nagy Szent Leó pápa,
Nov. 11-én Tours-i Szent Márton püspök,
Nov. 12-én Szent Jozafát püspök és vértanú,
Nov. 13-án Magyar szentek és boldogok,
Nov. 15-én Nagy Szent Albert püspök,
Nov. 16-án Skóciai Szent Margit,
Nov. 19-én Árpád-házi Szent Margit,
Nov. 21-én Szűz Mária bemutatása a templomban,
Nov. 22-én Szent Cecília,

A Szent Imre templom búcsúnapja
november 5-én 19:15-én vasárnap lesz.

November elsején, **MINDENSZENTEK** ünnepén

a szentmise **reggel 8 órakor** a **Kruspér utcai kápolnában** lesz,
a **Magyar Szentek Templomában, 11:30-kor** és **19:00-kor** lesznek a szentmisék

November 2-án, HALOTTAK NAPJÁN
este **1/2 6-kor** lesz a szentmise

Akik a 2017. évi **EGYHÁZKÖZSÉGI HOZZÁJÁRULÁST** elfelejtették befizetni, megtehetik a sekrestyében, az irodában

2017. november 19-én, vasárnap országszerte **SZENT ERZSÉBET NAPI GYŰJTÉS** lesz.

Az adományokat a rászorulóknak megsegítésére, valamint a Katolikus Egyház szociális intézményeinek támogatására fordítjuk.

MAGYAR SZENTEK ÜNNEPÉN, november 13-án, hétfőn a Magyar Szentek Templomában

17-19 óráig **SZENTSÉGIMÁDÁS** lesz. (Szentségi örök lehet jelentkezni a sekrestyében.)

Az ünnepi szentmise **1/4 8-kor** kezdődik.

A **JÓTÉKONYSÁGI HANGVERSENY** a Szent Tádé Alapítvány javára

november 25-én szombaton, az esti szentmise után lesz, amelyre várunk szeretettel minden érdeklődőt.

Ezen a hangversenyen a templomi közösség tagjai adnak elő hangszeres és énekes produkciókat, mely után az énekkar és Zoltán atya vezetésével vesperást éneklünk Szent Tádé tiszteletére.

Várjuk az előadók jelentkezését, a részvételi szándékot mielőbb jelezzék!

A produkciók komoly hozzájárulást jelentenek a koncert sikerességéhez, valamint a templom közösségi életéhez egyaránt.

Mi Újság? – a Magyar Szentek Templomának havi tájékoztató lapja. Kiadja a Magyar Szentek Plébánia. Megjelenik minden hónap első vasárnapján. Ingyenes kiadvány. Ha a lappal kapcsolatban bármilyen észrevétele van, megteheti a 209-22-24-es telefonszámon, vagy a 1507 Budapest, Pf.: 70. levélcímen. E-mail: magyarszentekbp@freemail.hu. Honlapunk: www.magyarszentek.piar.hu.

A Magyar Szentek Temploma havi tájékoztató lapja — 2017. november SZENT LÁSZLÓ-ÉV 2017

Kiadja a Magyar Szentek Plébánia. Megjelenik minden hónap első vasárnapján. Ingyenes kiadvány.

Élők és holtak közössége

Négyéves voltam, amikor a nagymamám meghalt. Tüdőrákban. Ő volt az én első halottam. A temetésére nem vittek el, a szobáját a szüleim átrendezték, a nekem kötött fehér téli sapkát évekkel később, már általános iskolásként vesztettem el egyszer hazafelé menet. Akkor sirattam meg igazán és végérvényesen. Persze kijártunk az Új köztemetőbe a sírjához, „a Mamuskákhoz”. Nagymamám ugyanis az ő édesanyja, Vagaszky dédanyám mellé, pontosabban fölé lett temetve, és a sírkőre annak idején, dédanyám halála után csak ennyit vésetett: „Mamuska”. Se évszám, se név, se semmi. Szándékától a családi legendárium szerint senki sem tudta eltéríteni. A sírfeliratot azután nem változtattuk meg: nagymamámra formálisan a sírkövön ma sem utal semmi. Igaz, végül is ő is mamuska, noha senki sem hívta így a családban.

Szűkebb családban senki sem nagy temetőlátogató. Édesanyám időnként évszaktól függetlenül felbuzdult, hogy „tegyük rendbe a sírt”. Ez mindig egy külön kirándulás volt a kerti szerszámokkal, virághagymával, átültetésre szánt borostyánnal felszerelve, mert egyrészt sose maradt meg semmi a síron, minden kiszáradt a homokos talajon (vagy kilopták), és a főbejárattól autó híján mindig jó sokat kellett befelé gyalogolni. A sírhant kigyomlálása, kitisztítása, a virágok beültetése, flakonos locsolása, gyertyagyújtás és Miatyánk elimádkozása – ez volt és maradt a családi szertartás. Igaz, általában nem pont halottak napján, mert „akkor túl sokan vannak a temetőben” – ezt az indokot akkor is, most is meg tudom érteni. Nem szeretem én sem a túlekedést, és a sírlátogatás végül is intim dolog. Akkor maradt egy mécsesgyújtás otthon, az ablakban, úgyis korán sötétedik.

Az évek elmúltával a Mamuskák egyre inkább rám maradtak. Noha halottam is egyre többen vannak már, de valahogy ez a sírhely egy szilárd pont az életemben Budapest keleti szélén, akárhol járok is a nagyvilágban. Nem azért, mintha azt hinném, hogy fizikailag ott vannak: nincsenek ott. Nem is az emlékezés helye miatt: emlékezni tértől és időtől függetlenül is tudok rájuk – a házsártos, de melegszívű nagymamámra, és az általam csak fényképről ismert, ám állítólag nagyon kedves és jólnevelt dédanyámra. Hanem azért, mert ők az én halottaim. (Kányádi Sándor találóan írja a Halottak napja Bécsben című nagy versében, hogy „Mert az a legárvább, akinek még halottai sincsenek.”) Halottaim kijelölik, hová, kihez-mihez tartozom, és holt-létükkel lehetőséget adnak arra, hogy imádkozzak értük, és remélem, hogy ők is közbenjárhatnak érttem.

Keresztény hitünknek ugyanis az az egyik nagy többlete, hogy nem vagyunk elszakítva a halottaktól. Nem vagyunk pusztán gyászra és beletörődésre kárhoztatva! Mi, itt a földön, a küzdő egyház tagjai, a kanonizált szenteket és boldogokat kivéve legnagyobb részükről ugyan nem tudjuk, nem tudhatjuk, hogy az Úristen színe látására jutott üdvözült lelkek-e, a győzedelmes egyház tagjai, vagy még a tisztítótűzben gyaloglásaik miatt tisztulásukat töltő lelkek-e, a szenvedő egyház tagjai. De Isten révén mindenképpen közösségben vagyunk velük. Nem véletlenül említjük a Hiszekegyben a szentek közösségét: egymás segítségére, imáira szorulunk, hogy mindannyian eljuthassunk Istenhez. Mindenszentek és halottak napja szorosan összetartozik – földi nézőpontból (is) teljesen logikusan. A Mamuskák számítanak rám. Imádkoznom kell értük, hogy majd értem is imádkozzanak.

Lakatos Bálint

PANNONIA VIRÁGOS KERTJE

Magyar szentek ünnepére

Az átgondolt virágoskertben sokféle virág nyílik különböző időpontokban, de mégis egységes, szemet gyönyörködtető látványt nyújt.

Ilyen az ezer éves keresztény történelmünk során kialakult magyar szentek közössége is: Szentjeink közül sokan hazánk határain kívül teljesítették ki életszentségüket, például: **Szent Lajos, Szent Piroska és Szent Márton**.

Így elmondhatjuk, hogy Európának sok világító fáklyát adtunk, de azt is, hogy Európa sok segítő példaképpel támogatott bennünket.

Sokan Magyarország határain kívül születtek, de életük nagy részét hazánkban élték le (pl. Szent Gellért, Adalbert, **Kapisztrán Szent János**).

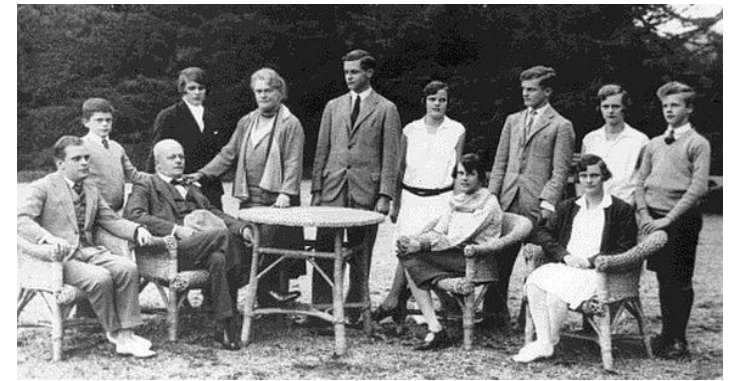

Szentjeink között különböző életállapotú embereket találunk. Szerzeteseket: **Boldog Özséb**, a pálos rend alapítója, (akiről az őszi kiránduláson Márianosztrán sokat hallhattunk) vagy **Szent Margit** domonkos apáca.

Vannak, akik úgy mutattak példát, hogy mártír halált haltak a XVII. században: Kőrisi Márk, Pongrácz István és Grodecz Menyhért (kassai vértanúk), vagy a XX. században **Apor Vilmos és Salkaházi Sára**.

Baththyány Strattmann László pedig hivatásában is megélte az életszentséget, példát mutatva a modern ember számára.

Csak néhány pompás virágot neveztem néven, rajtuk kívül vagy száz életpélda emelkedik ki a magyar történelemből, és ismeretlenül az „aljnövényzetben” még számos éltető kis virág bújik meg, pl. Mindszenty imádkozó édesanyja vagy Baththyány Strattmann László 11 gyermeket világra hozó felesége. Sokak létezéséről pedig nem is tudunk, de gyökérzetükkel erősítik a talajt.

Csodálatos tehát nemzeti virágos kertünk! De ne csak gyönyörködjünk szépségében, hanem illatával eltelve váljunk mi is jobb emberek-ké a magunk és környezetünk örömére, Isten dicsőségére!

Gere Edit

GLÓRIA

A régi időkben az adventi időszak böjti időnek számított, amikor tartózkodni kellett a húsfogyasztástól. Az időszak böjti és bűnbánati jellegét erősíti az is, hogy ebben az időszakban, csakúgy mint a húsvétot megelőző negyven napban, az orgona csak az énekek kíséretére szorítkozik, valamint a Gloria, azaz a Dicsőség nem hangzik el a szentmiséken. Kivételt képeznek ez alól a szabály alól az erre az időszakra eső egyházi ünnepek és főünnepek (pl. december 8).

A mise állandó részeihez (latinul ordináriumához) tartozó énekünk viszonylag későn, csak a XII. századtól lett minden vasárnap általános. Kezdetben a reggeli zsoltosra része volt, majd a karácsony éjszakai misén énekelte maga a pápa. Később nagyobb ünnepekre is bevezették.

Török József atya így ír a Dicsőség tartalmáról: "A Glóriával a Szentlélekben összegyűlt Egyház az Atyaistent és a Bárányt dicsőíti, és hozzá könyörög(...) Három részből áll. Az angyalok énekével kezdődik, amely a Megváltó "bölcsődala" volt. Az ember a kapott javakon túl hálát ad Istennek fenségéért, szépségéért: "hálát adunk neked nagy dicsőségedért". Ez az önzetlen hála. Amit itt belőle megsejtünk, egykor majd abban részesülünk. A második részben a megváltás kérése az uralkodó gondolat, s amint a Fiú eljövételének célja a megváltás, úgy a Szentmise ezt alkalmazza majd ránk. Megszólítjuk a közénk jöttet különböző címein, de az Isten Báránya a legméltoőbb, legkifejezőbb. Hozzá intézzük kérésünket, aki az Atya jobbán ül, s egyetlen Úr. A harmadik, később hozzátoldott részben az Atyával együtt említjük a Szentlélek Istent, s így a himnusz a Szentháromság dicsőítésében összegződik. Látjuk, mily bensőségesen bontakozik ki a megváltás kérése, egyszersmind a megváltottság tudata, s ez már utalás az Eucharisziára. A Gloria felelet a könyörgő Kyriére. Isten gyermekeinek ujjongó, megváltási éneke..."

Sajnos szokássá vált bizonyos helyeken, hogy némely ünnepi időszakokban népénekekkel helyettesítsék a Glóriát "Karácsonyi dicsőségnek" vagy "Húsvéti dicsőségnek" nevezve azokat. A fenti leírás alapján azonban beláthatjuk, hogy ez miért helytelen gyakorlat; a népénekek szövege ugyanis nem a Gloria tartalmát közvetítik, bár az első szavuk valóban megegyezik.

A Hozsanna nevű énekeskönyv és annak orgonakíséretes változata a Szent vagy Uram, helytelenül ír feliratokat bizonyos énekek versszakai elé (pl. kezdetre, dicsőségre, hiszekegyre, Isten bárányára, stb...). Ezek az énekeskönyvek érvényes püspöki kari engedéllyel rendelkeznek ugyan, tehát a benne szereplő énekek énekelhetők a liturgiában, de nem feltétlenül azokon a helyeken, ahol ezek a feliratok jelölik azokat. A Misekönyv bevezetője ugyanis a következőket írja elő: "366. A mise rendjének hivatalos énekeit, például az Isten bárányát, nem szabad más énekkel helyettesíteni." Egy másik rendelkezés pedig külön felhívja a figyelmet a Dicsőség népénekekkel való helyettesítésének a szabálytalanságára:

"53. A Dicsőség nagyon régi, tiszteletre méltó himnusz (...) Ennek a himnusznak a szövege más énekkel nem helyettesíthető".

"Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség a jóakarátú embereknek" -így szólt az angyal Lukács evangéliuma szerint, amikor a pásztoroknak hírül adta Jézus születését. Mikor karácsony éjszakáján az adventi időszak után először ezt énekelhetjük, képzeljük magunkat az ő helyükbe. Mi is keljünk útra, keressük az Úr Jézust, s ajándékként bűneinktől megtisztult lelkünket vigyük, úgy járuljunk szentáldozáshoz.

Forrás: Dobszay László: A gregorián ének kézikönyve, EMB, Budapest, 1993, Török József: Adoremus, Ecclesia, Budapest, 2004

A Római Misekönyv Általános Rendelkezései, Szent István Társulat, Budapest, 2009)

Leskó Zoltán kántor